

relsens afgørelse kan påklages til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, jf. herved udlændingelovens § 46, stk. 1, og stk. 2.»

Ad spm. nr. S 3394

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Per Dalgaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2002-03, forhandlingerne side 10615, lød således:

Til justitsministeren (22/5 03) af:

Per Dalgaard (DF):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes ministeren forholder sig til den manglende indsats over for indvandrerbander i Odder, og om ministeren mener, at denne form for ustraffet vold kan have sin rigtighed?«

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Supplerende svar (24/6 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

I begrundelsen for spørgsmålet er henvist til 2 artikler på BT's hjemmeside den 18. og den 19. maj 2003.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politimesteren i Odder.

Politimesteren har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Den sag, der gav anledning til artiklerne i BT den 18. og 19. maj 2003, udspringer af en anmeldelse om vold natten til den 18. januar 2003.

Forurettede var en 17-årig dreng fra Odder, som havde været i byen med nogle venner. De kom i snak med en udenlandsk udseende 16-årig dreng, en fætter til den senere gerningsmand. Imidlertid udviklede stemningen sig i en ophidset retning. Dette medførte, at forurettede gik bort fra stedet. Pludselig kom en dreng (gerningsmanden) løbende, der ifølge forurettede og to vidner sparkede forurettede en gang i ryggen, hvilket medførte, at forurettede faldt til jorden med hudafskrabninger i ansigtet og på ryggen til følge.

Gerningsmanden var en 11-årig dreng, bosiddende i Århus kommune. Han oplyste, at han

var i Odder den pågældende dag for at besøge sin farfar. Han nægtede, på trods af vidneforklaringer om det modsatte, at have begået vold mod forurettede.

Socialforvaltningen i Århus kommune var repræsenteret under afhøringen af drengen og er således orienteret om sagen.

Ved skrivelse af 1. maj 2003 opgav jeg påtale mod den 11-årige dreng med den begrundelse, at han på gerningstidspunktet var under den kriminelle lavalder. Forurettede fik samme dag meddelelse om afgørelsen. Herefter har forurettedes forældre den 26. maj 2003 klaget over min afgørelse til Statsadvokaten i Viborg. Jeg har meddelt statsadvokaten, at jeg kan henholde mig til min afgørelse af 1. maj 2003.

Ifølge den lokale SSP-medarbejder har den 16-årige dreng, som selv mente at have givet anledning til episoden, senere rettet henvendelse til forurettede og undskyldt sin handling.

Mere generelt kan jeg oplyse, at det stillede spørgsmål principielt er baseret på to grundlæggende misforståelser, idet der dels ikke eksisterer indvandrerbander i Odder og dels – selvsagt – ikke foreligger manglende indsats.

Politiet og Odder kommune er bekendt med, at nogle få unge, i størrelsesordenen 5-7 unge i 12-17 års alderen, til tider søger hinandens selskab. Af disse unge er nogle af dansk herkomst og nogle af udenlandsk. Disse unge giver ikke i det daglige anledning til problemer, men følges tæt af Odder kommunens SSP-medarbejdere, ligesom politiet er opmærksom på eksistensen, uden at der dog indtil nu har været anledning til eller behov for indgriben.

På baggrund af anmeldelser fra borgere og tilbagemeldinger fra SSP-medarbejdere og socialforvaltning er der intet, der tyder på, at der skulle være tale om organiseret kriminalitet begået af unge indvandrere, ligesom der heller ikke er belæg for at antage, at enkeltstående kriminelle handlinger skulle være begået af en bande eller et netværk af unge indvandrere.

Der har i årevis været et tæt og konstruktivt samarbejde mellem politiet og Odder socialforvaltning og SSP-medarbejdere. Indenfor rammerne af dette samarbejde afholdtes således som opfølgning på avisartiklerne og henvendelser til kommunen fra det pågældende forældrepar den 26. maj 2003 et møde mellem repræsentanter for kommunen og politiet samt en kreds af forældre. På mødet opnåedes i det væsentlige god forståelse for myndighedernes måde at håndtere de unge på.